

Medical Ethics for Senior Medical Doctors (Episode II)

Sukhit Phaosavasdi, MD*, Surasak Taneepanichskul, MD*,
Yuen Tannirandorn, MD*, Manopchai Thamkhantho, MD, MRCOG*,
Chumsak Pruksapong, MD*, Aurchart Kanjanapitak, MD*

** Member of the Medical Association of Thailand*

Are we worried about ourselves much? What about our family members? If anything goes wrong, who will take care of our family? At present, medical ethics have been integrated into the medical student curriculum, which is virtually good for Thai society. But unfortunately, some parts of it have been totally ignored, i.e. how to instruct as well as protect the good ethical people in our profession, as you can see only compassion will be rewarded, nothing else can be offered.

In Thai society, it is truly believed that medical doctors are smart, knowledgeable, clever and ethical. How to make the usefulness out of these? The ethical people have got to be smart enough to survive in this competitive society. So, the praise and promotion of merit as well as ethics for the medical students in context of the society, how can it be achieved, nowadays?

It is very common to state that the merit and ethics are the value with dignity of the medical profession which we should be proud of. They also exist in other professions such as teachers, judges, soldiers, and policemen. Are they much less ethical than our medical profession? Why do we strongly believe that we are far better or more superior than the others? So much jealousy is around. We should realize and appreciate that, nowadays if any medical doctors are found guilty, members of society seem to be very satisfied and happy to condemn and penalize them without any sorrow and forgiveness. Is it about the right time for us to consider critically about these precious and expensive lessons. Does it need to be corrected or must we look for the appropriate solutions?

Keywords: *Senior physician, Ethics*

J Med Assoc Thai 2005; 88(6): 867-8

Full text. e-Journal: <http://www.medassocthai.org/journal>

II. จริยธรรมของแพทย์สูงอายุ

สุชาติ เฝ้าสวัสดิ์, สุรศักดิ์ ฐานิพานิชสกุล, เยื่อน ตันนิรันดร, มานพชัย ธรรมคันโธ, ชุมศักดิ์ พุกษาพงษ์, เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์

เราเป็นห่วงตัวเองไหม แล้วครอบครัวของเราละ ถ้าเราประมาทพลาดไปใครจะดูแล ปัจจุบันพูดกันมากกับการปลูกฝังจริยธรรมให้กับนักเรียนแพทย์⁽⁴⁾ ซึ่งเป็นของดีที่สังคมต้องการแต่อีกส่วนหนึ่งที่เราไม่เคยพูดกันเลยคือเราสอนวิธีและให้การปกป้องคุ้มครองคนมีจริยธรรมอย่างไร เท่าที่เห็นและรู้ คือ ความเวทนาเท่านั้นที่เขาจะได้รับไม่มีอะไรอีกเลยที่เราจะหยาบยื่นให้ได้

สังคมเชื่อแล้วว่าคนที่เป็นแพทย์ฉลาดและมีจริยธรรม เราจะทำอย่างไรให้ของดีทั้งสองนี้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่แพทย์หรือพูดอีกทำนองหนึ่งว่าคนที่ม่ีจริยธรรมต้องฉลาดพอใช้ใหม่ที่จะเอาตัวรอดให้ได้ในสังคมนี้ ดังนั้นการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่นักศึกษาแพทย์ในบริบทของสังคมปัจจุบันจะทำได้อย่างไร⁽³⁾

คนในสังคมมักจะพูดกันว่าคุณธรรมและจริยธรรมคือคุณค่าอันมีศักดิ์ศรีสูงของแพทย์ที่ควรแก่ความภาคภูมิใจ⁽²⁾ ซึ่งของดีที่พูดนี้ทำไมไม่คิดว่าคนในอาชีพอื่นเขาก็มีกันทั้งนั้น เช่น ครู ผู้พิพากษา ทหาร ตำรวจ เขามีคุณธรรมและจริยธรรมด้อยกว่าแพทย์หรืออย่างไร แล้วอาชีพอื่น ๆ อีกมากมายในสังคมเขาก็มีด้อยกว่าเราหรือ ทำไมเราคิดและวางตัวเองให้เด่นและวิเศษกว่าคนในอาชีพอื่น ๆ ทำให้เกิดความอิจฉาทำไม น่าจะรู้ได้แล้วว่าปัจจุบันเมื่อไรที่แพทย์ถูกสงสัยว่าทำผิด คนในสังคมแสดงออกเหมือนยินดีและสนุกมากที่ได้ร่วมกันประณามและลงโทษโดยไม่ให้อภัยพวกเขาเลย⁽⁵⁾ บทเรียนนี้มีค่าพอหรือยังว่าแพทย์ควรคิดว่ามีทางแก้ไขอย่างไร
